

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-07-38941 אברהמי נ' בית ספר למקצועות הספורט והבריכה בע"מ

לפני כבוד השופט יאיר חסדיאל

התובעים: דור אברהמי, עו"ד

נגד

הנתבעת: בית ספר למקצועות הספורט והבריכה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אריאל דרף

פסק דין

1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה במסגרתה עתר לקבלת פיצוי ממנה, מכוחו של סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") וזאת, כנטען בכתב התביעה, בעטיים של דברי פרסומת שנשלחו על ידי הנתבעת לתובע, מבלי שניתנה הסכמתו לכך ובניגוד להוראות החוק. בדיון מיום 20.3.2017, הסכימו הצדדים לוותר על שמיעת עדויות ולהסתפק בהגשת סיכומים בכתב על יסוד החומר הקיים, ומכאן פסק דין זה.

טענות הצדדים:

2. על פי התובע, הנתבעת שיגרה אליו 13 הודעות פרסומת, במועדים שונים ומבלי שקיבלה הסכמה לכך מצדו, כאשר הנתבעת לא ציינה כי מדובר בפרסומת בשורת הנושא של ההודעות וזאת בניגוד לחוק. התובע מצביע על כך שהחברה הינה חברה ותיקה, בעלת מספר סניפים ויש לתת לכך משקל בבחינת היקף ההרתעה הנדרשת. מכל אלו התובע דורש פיצוי בסכום של 13,000 ₪ בגין ההפרות וסכום נוסף של 450 ש"ח בגין טרחתו.

3. הנתבעת טוענת כי התובע הינו "תובע סדרתי", המתפרנס מתביעות ממין זה ויש לראות בכך חוסר תום לב מצדו. הנתבעת מתרצת כי לא ידעה שעליה לציין בראש ההודעה כי המדובר במודעת פרסומת וכי עליה לבקש את אישור התובע לפני משלוח ההודעות המדוברות אליו. הנתבעת מפנה לכך שהתובע בחר שלא להשתמש באפשרות ההסרה האוטומטית הקיימת בכל הודעה אשר נשלחה אליו מטעמה ולאחר שפנה אליה התובע בתאריך 5.7.16 בבקשה להסירו, חדלה הנתבעת מלשלוח לתובע הודעות נוספת. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי היא חברה פרטית ומשפחתית ועל כן יש להתחשב בכך בפסיקת סכום הפיצוי. כן מצביעה הנתבעת על כך שאחת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-07-38941 אברהמי נ' בית ספר למקצועות הספורט והבריכה בע"מ

מההודעות בגינן נתבע פיצוי הינה הודעת "שנה טובה" מיום 5.9.15 שאינה הודעת פרסומת, ולטעמה יש להתחשב בכך שגם יתר ההודעות כללו תוכן פרסומי שאינו פוגעני.

דיון והכרעה:

4. משלא הציגה הנתבעת את אישורו של התובע לשליחת ההודעות, הרי שהן נשלחו תוך הפרה של הוראת סעיף 30א(ב) לחוק. טענת הנתבעת לפיה לא ידעה שעליה להשיג את הסכמת התובע לשליחת הודעות אלו, טרם שליחתן, מתעלמת מהחזקה הקבועה בס"ק (5) של סעיף 30א. (י) לחוק, כאשר דעת לנבון נקל כי הכרזה סובייקטיבית של נתבע לפיה לא הבין שהמדובר ב"דבר פרסומת" אין משקלה יכול לעלות לכדי "אלא אם כן הוכיח אחרת", שאם לא כן כל משגר דבר פרסומת יוכל להסתתר מאחורי הכרזה שכזו.

5. צודק התובע גם בכך שהודעות אלו אשר נשלחו אליו, לא הוכתרו כנדרש כדבר פרסומת ועל כן הופרה במשלוחן הוראת סעיף 30א(ה)(1) לחוק [בעניין זה ראו גם רת"ק (מרכז) - 19317-08-16 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (2017)].

6. ביחס לשימוש בלחצן ההסרה – הילוך מושכל בין טיפות פסיקת בית המשפט העליון לעניין זה, [דברי כב' השופט פוגלמן ברע"א 1954-14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (2014)], הערות המשנה לנשיאה כבוד השופט רובינשטיין באותו פסק דין, והפטרת הדברים מאת כב' השופט עמית, וכן ראה רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (2014) ורע"א 1868/16 ישי רז נ' עופר האפרתי (2016)] מביא למסקנה כי בנסיבות המקרה דנא, בגדרן התובע השתהה יותר משנה טרם פנה לנתבעת עד שאחז בידיו את צבר הודעות בגינן תבע, יש לשקלל גם נתון זה, בין יתר הגורמים, אל מול העובדה שהמעוול אפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית.

7. לטעמי את טענת הנתבעת בנוגע להיותו של התובע "סדרתי", יש לבחון באספקלריה של כל מקרה לגופו על מכלול השיקולים היפה לנסיבותיו, לרבות בדבר מידת חוסר תום הלב אם נתגלתה והשלכתה על שאלת הפיצוי. לעניין זה נאים בעיני דברי כבוד השופט חבקין בת"ק (ת"א) 44069-09-14 עמית זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (2015) לפיהם ה"יזמים" הללו "משרתים תכלית חברתית של מיגור תופעת הספאם המהווה רעה חולה". כן אעיר כי השאלה האם התגברות התופעה של הגשת תביעות "ספאם" מגלמת בתוכה לפרקים "רעה חולה" בפני עצמה, בדמות ניצול משאבים החורג מהאפיק שהתכוון המחוקק ליצור, או שאין היא אלא סימפטום של ה"רעה החולה" אליה התכוון המחוקק מלכתחילה, ולפיכך סעד ומזור לה, לא נבדקה עדיין למיטב ידיעתי מהבחינה האמפירית, על מנת שניתן יהיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-07-38941 אברהמי נ' בית ספר למקצועות הספורט והבריכה בע"מ

להשקיף מבחינת המדיניות השיפוטית באופן תכליתי רחב וממוקד על תופעת ה"יזמים" הללו.

8. ביחס להודעת ה"שנה טובה" מיום 5.9.15, הרי שלטעמי לא ניתן לנתק גם הודעה זו הנוקטת בלשון "שנה טובה ומתוקה, שנת צמחיה, פעילות ותנועה, אושר, סיפוק ובריאות" ל"כל התלמידים, הבוגרים, המרצים ולכל ידידינו" מהקשרה המסחרי. העסק אשר מנהלת הנתבעת אינו מיזם חברי, והמניע מאחורי הפצת ברכה כאמור, הינו גם שיווקי-כלכלי, ונועד הן לשמר את מאגר הלקוחות של הנתבעת והן לחשוף אותה לכאלו חדשים (ראו גם ת"א (ת"א) 1437-09 סהר פלד עו"ד נ' אול יו ניד בע"מ (2012) בסעיף 17 לפסק הדין). עם זאת בקביעת גובה הפיצוי יש להתחשב גם בכך שהמסר המסחרי בהודעה זו אינו בוטה ביחס להודעות האחרות.

9. במכלול השיקולים שיש לשקול במסגרת פסיקת סכום הפיצוי ההולם [ראו הוראת סעיף 30א. (י) (3) לחוק, פסקי הדין של בית המשפט העליון הנזכרים לעיל וכן פסה"ד ברע"א 1330/16 יעקב שטראוסר נ' דורי שבת (2016)], נתתי אפוא דעתי על היקף ההפרה מבחינת האינטרס הציבורי, וכן על התנהלותה של הנתבעת, ובהתחשב גם באינטרס אכיפת החוק ויצירת ההרתעה הנדרשת ובצורך לתמרץ תביעות יעילות, והגעתי לכלל מסקנה כי פיצוי בסך של 500 ₪ בגין כל אחת מ-12 ההודעות ובנוסף פיצוי בסך של 250 ₪ בגין הודעת ה"שנה טובה" הוא הולם וסביר בנסיבות העניין.

10. אשר על כן, הנתבעת תשלם לתובע סכום כולל של 6,250 ₪, ובנוסף את שכר טרחתו בגובה של 450 ₪. כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

יאיר חסדיאל, שופט